

Hoorcollege 7 – 11 maart 2011

Gesloten systeem van verbintenissen

Verbintenissen uit contract

Verbintenissen uit de wet

In theoretische indeling "uit de wet" is onrechtmatige daad het belangrijkste.

Als je kijkt naar de verplichting van de vergoeding van schade hebben we ons tot dusver bezig gehouden met wanneer er schadevergoeding is, nu gaan we kijken naar wat er vergoed moet worden.

Stel, je wordt aangereden. je reed op een fiets en toen kwam er een auto aan die je aanreed..

Vervolgens kom je in een rolstoel met een gebroken been. Er vanuitgaande dat de automobilist aansprakelijk is, welke schade moet hij vergoeden? Hoe vergoed je een gebroken been? Je zou kunnen zeggen de kosten van medische zorg, dit wordt betaald door de zorgverzekeraar, al verhaalt de verzekeraar dit weer op de mobielst. Maar is een gebroken been als zodanig schade?

In afdeling 6.1.10 vinden we "wettelijke verplichtingen tot schadevergoeding". Dit is een voorbeeld van de gelaagde verdeling van het BW. Deze afdeling is van toepassing bij een tekortkoming, onrechtmatige daad, zaakwaarneming en ongerechtvaardigde verrijking. Steeds als het gaat om een verplichting die systematisch gedacht uit de wet voortvloeit, gaat het om deze afdeling.

Je ziet dat in art. 6:95 meteen al een onderscheid wordt gemaakt tussen vermogensschade en 'ander nadeel'.

Bij vermogensschade gaat het eigenlijk puur om geld. Het valt dus ook heel makkelijk uit te rekenen. Je moet het zien als: de situatie die de benadeelde zou hebben als de onrechtmatige daad niet had plaatsgevonden; een hypothetische situatie. Vervolgens je situatie nu. Het verschil tussen de situatie nu en de hypothetische situatie is vervolgens je 'vermogensschade'. Een gebroken been is geen vermogensschade, echter zal een gebroken been wel op zijn beurt weer vermogensschade veroorzaken. Je moet kijken wat de financiële consequenties zijn van het feit dat je nu met een gebroken been zit: je hebt uitgaven gedaan die je niet had hoeven doen, ook moet je kijken naar de kosten die je niet gemaakt hebt die je ander wel zou maken en deze moet je er weer van af trekken.

Maar wie weet loop je wel een jaar studievertraging op door dat gebroken been. Je kan het vanuit de kosten benaderen, maar je kan het ook zien dat je een jaar later op de arbeidsmarkt komt: dat scheelt je een jaar loon. Het lijkt misschien overdreven maar eigenlijk is het dat niet. Je moet kijken naar wat een redelijke aanname is van je financiële leven. Dit alleen maar even om aan te geven dat bij vermogensschade het idee is dat je de financiële toestand van de benadeelde voor en na moet bekijken. Meestal is het makkelijk maar het kan heel lastig worden bij iets dat doorwerkt op de toekomst. In beginsel moet vermogensschade volledig worden vergoed: art. 6:96. De grondgedachte is dat als je aansprakelijk bent voor een o.d of een wanprestatie dat je de benadeelde moet terugbrengen naar de situatie waarin iemand voor de schade zat. Dit goedmaken moet meestal in financiële zin. In lid 1 staat nog opgemerkt dat je niet alleen moet kijken naar geleden verlies, maar ook naar gederfde winst. Er staan in het artikel nog specifieke kosten genoemd welke ook in aanmerking zouden komen. Maar eigenlijk vloeit al voort uit het idee dat de volledige schade vergoed moet worden dat het sowieso al vergoed moet worden, maar lid 2 sluit het nog uit. De kosten moeten wel redelijk zijn. Je moet wel zelf ook alles er aan doen wat redelijk is: als je huis in de fik staat kan je niet denken "laat maar fikken, de verzekering betaalt het toch wel..".

Wat betreft het ander nadeel gaat het, a contrario geredeneerd, om nadeel dat niet vermogensschade is, niet in financiële sfeer zit. Daarvoor geldt een heel ander criterium, namelijk dat het naar billijkheid wordt vergoed. Wat kost verdriet? Je kan dat niet uitrekenen. Als je daar naar kijkt dan is het zou dat het Nederlandse recht zoals dat is neergelegd in art. 6:106. Zowel qua omvang, als qua mogelijkheden om schadevergoeding te krijgen is art. 6:106 heel erg beperkt. De vergoeding vindt ook alleen plaats indien er sprake is van een bepaald oogmerk, letselschade en aantasting van de nagedachtenis.

Wat betreft de omvang: (dit vindt je in rechtspraak, niet in bepaling)

De rechter moet beslissen, er is niet ergens een richtlijn. Als het gaat om smartengeld gebeurt dit door het tijdschrift verkeersrecht en eens in die zoveel tijd geven ze het smartengeld nummer uit. De situaties waarin smartengeld wordt toegepast is ook nog eens heel erg beperkt. Art. 6:106 noemt drie categorieën: het oogmerk om immateriële schade toe te brengen, letselschade en aantasting van nagedachte van overledene (het gaat echt om smaad in dit geval).

In het geval van affectieschade (lijden vanwege het feit dat iemand die jou dierbaar is schade heeft (of is overleden) door een onrechtmatige daad van een ander) is het zo dat je niets krijgt. Er is nu wel een wetsvoorstel die dit eventueel zou kunnen veranderen. Er is wel een uitzondering, namelijk het shockschade-arrest:

Meisje wordt op woonerf overreden door een taxibus. Moeder komt aangerend en vervolgens ziet ze haar dochter liggen incl. herseninhoud. De HR heeft uiteindelijk beslist dat nu er sprake van nauwe affectiever relatie en geconfronteerd met het gebeuren of de onmiddellijke gevolgen en er wordt een psychiatrisch ziektebeeld (door het gebeuren) er dan wel recht is op smartengeld. Het idee dat je dan op andere wijze in de persoon bent aangetast. Dit biedt dus wel wat ruimte.

Bij schadevergoeding hebben we het meestal over een geldsom, maar het kan ook in natura.

Het is belangrijk dat een geldsom niet altijd de meest geschikte vorm van schadevergoeding is. Je kan ook een bepaalde prestatie liever willen. Klassie voorbeeld: Pos/Van der Bos

Er is een weduwe, Neeltje Brouwer, en ze is na het overlijden van haar broer en zus de enige eigenaar van een boerderij. Ze gebruikt dat niet meer want ze is te oud. En een heleboel landjes daaromheen heeft ze Verpacht aan de buurman, Van de Bosch. Ze woont dus wel nog op het erf. Ze hebben afgesproken dat van den Bosch bij overlijden van Neeltje Brouwer het recht heeft om de boerderij + landgoedjes te kopen. Dat wilde hij al eerder maar dat kon niet. Kort voor het overlijden dook er ineens een neef van Neeltje Brouwer op; Rolf Pos. Kort voor haar overlijden schenkt mevrouw Brouwer al die gronden aan die neef. Daar komt Van Den Bosch tegen in verweer. Zijn optierecht is gefrustreerd. Dit is voor hem een heel groot economisch nadeel. Hij kan

wel ergens anders gronden pachten, maar die liggen niet naast zijn eigen grond. Vervolgens wordt geoordeeld door de rechter dat Pos onrechtmatig heeft gehandeld. Dit is niet automatisch zo, dat als je een voordeel hebt van een wanprestatie dat je dan ook onrechtmatig hebt gehandeld. Het bleek dat Pos wist van de optie en dus de rechten van van Den Bosch heeft gefrustreerd. Van Den Bosch heeft niet zo veel aan geld, hoe moet je dat dan weer waarderen? Hier is dus beslist dat de schadevergoeding daarin komt te bestaan dat Pos die gronden moest overdragen in eigendom, wel tegen betaling (V/d Bosch hoeft er niet beter van te worden) aan Van den Bosch. Dit is een algemeen beginsel dat vergoeding in natura kan, art. 6:103 De benadeelde moet het wel willen. De rechter is niet verplicht en als het niet gebeurd dan kan de benadeelde alsnog om geld vragen.

Overige verbintenissen uit de wet.

Een verbintenis uit zaakwaarneming en een verbintenis uit ongerechtvaardigde verrijking komen in de praktijk niet vaak voor.

Zaakwaarneming art. 6:198 BW:

Het zich willens en wetens inlaten

Stel er is ingebroken bij de burens terwijl ze op vakantie zijn, je ziet dit: deur staat open en je ziet dat het ruitje in de voordeur is ingetikt en de vraag is wat doe je dan? Je maakt/laat de ruit maken. Vervolgens komen de burens terug en jij staat daar met het bonnetje voor de kosten die jij hebt gemaakt bij het repareren/laten repareren. Het probleem is: het kan ook zijn (niet in dit geval) dat je gezien wordt als een bemoeial. Hierom "redelijk grond" in de bepaling. Je hebt natuurlijk geen overeenkomst met de burens om dit voor ze te doen. Er is dus geen

juridische grondslag: daarom het artikel van zaakwaarneming. Het vraagt wel om misbruik, als het te ruim wordt geïnterpreteerd staat straks tijdens je vakantie elke ramenwasser of elke schoorsteenveger op de stoep met een bon met het excuus dat zij je zaken hebben waargenomen.

De vereisten:

1. Behartiging van een belang van een ander:
  - a. Feitelijke handeling: jij doet het eigenlijk zelf. Bv je zet er zelf een nieuw glas in
  - b. Rechtshandeling: Je gaat een contract aan met een bedrijf om de boel te laten repareren
  - c. Vertegenwoordiging (6:201): je huurt een bedrijf in en je doet dit op naam van de bureu. Je hebt als het bedrijf akkoord gaat eigenlijk je bureu vertegenwoordigd.
2. Willens en wetens: je wil moet er op zijn gericht: vrijwillig en bewust.
3. Op redelijke grond: je kan misbruik tegengaan omdat het het baten van eigen belangen beperkt. Bijvoorbeeld je ergert je aan de struik van je bureu en als ze op vakantie gaan laat je het bijknippen.
4. Geen bevoegdheid op grond van:
  - a. Rechtshandeling
  - b. Wet

Het rechtsgevolg is dat je de schade van de belanghebbende moet vergoeden (art. 6:200). Het kan ook zijn dat je iemand's loon van een professionele zaakwaarnemer moet betalen (lid 2): iemand krijgt een hartaanval en toevallig is er een arts in de buurt.

Er berusten ook verplichtingen op de zaakwaarnemer. Je moet het namelijk wel netjes doen art. 6:199. Je moet zorg betrachten en het moet proportioneel gedaan worden, daarbij mag er ook geen extra schade worden toegebracht. Je moet ook verantwoording afleggen van dat wat je gedaan hebt en de begonnen zaakwaarneming voortzetten.

Overschuldigde betaling: art. 6:203 BW

"Degene die een ander zonder rechtsgrond een goed heeft gegeven, is gerechtigd dit van de ontvanger als onverschuldigd betaald terug te vorderen"

Stel je ontvangt zomaar ineens een bedrag van 20.000 euro op je rekening zonder dat je er iets voor hebt gedaan. Dit mag je niet houden: onverschuldigde betaling.

Onverschuldigd wil zeggen: zonder rechtsgrond, achteraf gezien.

Stel je koopt een auto: kmtellertje blijkt teruggedraaid en je denkt dat het nietig is omdat je bent opgelicht. Dan achteraf heeft het nooit bestaan, want er was geen rechtsgrond. Dan is het zo dat je de garage de auto moet teruggeven en dat jij van de garage de koopsom terugkrijgt. Wat is de grondslag hiervan? Dat is onverschuldigde betaling. Het is van belang dat je de relatie ziet tussen vernietiging en de rechtsgrond. Als je namelijk ontbindt wegens tekortkoming, dan is er geen terugwerkende kracht. Dan komt er namelijk een ongedaanmakingsverbintenis.

Bij een overeenkomst die ontbonden is, is de eigendom wel naar jou overgegaan. Je moet de auto niet alleen teruggeven, maar ook terugleveren. Ontbinding = geen terugwerkende kracht! Bij een vernietiging wel!!

Eigenlijk is het zo dat die verbintenis tot teruggeven eigenlijk weer een gewone verbintenis is, die je kan nakomen of niet. Dan ben je weer terug bij art. 6:74 BW.

Bijzondere regels: art. 6:204 en 205

Of als ongedaanmaking niet kan omdat naar haar aard onmogelijk is: verbintenis tot waardevergoeding: art. 6:210 lid 2. Het hoeft niet feitelijk onmogelijk te zijn.

Ongerechtvaardigde verrijking: art. 6:212 lid 1 BW

"hij die ongerechtvaardigd is verrijkt ten koste van een ander, is verplicht, voor zover dit redelijk is, diens schade te vergoeden tot het bedrag van zijn verrijking."

Quint/Te Poel (vaderlandse klassieker):

Quint is een aannemer en sluit een overeenkomst van aannemer met een man waarvan hij denkt dat hij eigenaar is van die grond: Hubertus Te Poel. Hij bouwt een aantal panden in het kader van die overeenkomst en op het moment dat er problemen komen met de betaling blijkt dat Hubertus niet eigenaar is, maar dat het zijn broer Heinrich is. Voor Quint is het probleem (door natrekking) eigenaar van de grond is ook eigenaar geworden van de gebouwen. Heinrich is er beter van geworden. Quint heeft alleen wel een vordering op Hubertus alleen Hubertus heeft niets, hij heeft geen geld. Je wil dan dus Heinrich aanspreken. Je gaat dan proberen om onrechtmatige daad Heinrich aan te spreken: je moet wel kunnen bewijzen dat Heinrich echt een onrechtmatige daad heeft gepleegd. Rechter kwam tot oordeel dat Heinrich te goeder trouw was. Ze hadden ook geen contract, het was ook geen zaakwaarneming of onverschuldigde betaling (er was wel een rechtsgrond). Uiteindelijk vond de HR dat het hier wel redelijk was als er enige vergoeding van Heinrich naar Quint ging omdat Heinrich er wel beter door was geworden. Alleen hij kreeg die panden eigenlijk wel opgedrongen. Dan moet je dus zeggen: maximaal tot het bedrag dat die Heinrich is verrijkt. Wat nou als het niet afgebouwd was? Dan was hij misschien wel niet verrijkt. Er zijn dus verschillende punten die je moet zien, je kan niet zomaar zeggen dat in geval van 6:212 er DUS vergoed moet worden.

Vereisten:

1. Verrijking van de een
2. Verarming van de ander
3. Verband tussen verrijking en verarming
4. Verrijking moet ongerechtvaardigd zijn.

De laatste is heel lastig, want het is niet heel makkelijk te zeggen wanneer het ongerechtvaardigd is. Het is veel makkelijker om het tegenovergestelde te zeggen (wanneer gerechtvaardigd is dus) zoals als het is gerechtvaardigd door een rechtshandeling of door de wet (bijvoorbeeld verjaring)

Het is goed om te zien dat er drie maxima aan de verbintenis tot schadevergoeding zitten, deze zijn cumulatief:

1. De mate waarin je bent verarmd, als er geen sprake is van verarming, hoeft het ook niet
2. Bedrag van de verrijking, je moet er echt rijker door geworden worden.
3. Extra is dat het 'voor zover dit redelijk is' moet zijn

De ongerechtvaardigde verrijking is dus absoluut geen vetpot!

Werkgroep 6 – 10 maart 2011

Extra aantekeningen:

Aansprakelijkheid gebrekkig opstal.

Bezitter + gebrekkige opstal

Opstal → art. 6:174 lid 4.

Door gebrek ontstaan van gevaar voor personen of zaken.

Om onder aansprakelijkheid uit te komen: tenzij-clausule. Tenzij aansprakelijkheid op grond van de vorige afdeling op grond van 162 ev van boek 6, met andere woorden dat het gevaar op het tijdstip van ontstaan bekend was bij de bezitter: zou hij indien hij bekend was met

gevaar zou hij aansprakelijkheid worden gesteld op grond van 162 maw zou hij een onrechtmatige daad hebben gepleegd die aan hem toeterekenen was?

Handelen in strijd met recht → gevaarstelling

Had hij maatregelen kunnen nemen bijvoorbeeld? Dit kan als het tijdstip tussen het ontstaan van het gevaar en dat er schade is ontstaan of dat voldoende tijd is om maatregelen te nemen. Zo ja dan kan je hem niet verwijten dat hij geen maatregelen.

Art. 183 kan alleen als een dier of een zaak van een kind of iemand met een geestelijk beperking. Opzet maakt bij een kind niet uit, ookal is het onrechtmatig want het is door leeftijd: 162 jo 164.

Een fout ansich is niet voldoende van art. 6:170 lid 1. Dus kan ook zijn dat een werkgever geen aansprakelijkheid heeft.

Art. 6:95 welke schade in aanmerking komt voor vergoeding, voor vermogensschade 6:96.

Dier:

Het moet gaan om de eigen energie van een dier wil er sprake kunnen zijn van kwalitatieve aansprakelijkheid. 6:179 is alleen voor situaties waarin dieren schade aanrichten door zelfstandig gedrag. Zodra zijn aangespoord worden door bijvoorbeeld een eigenaar is het 6:162. Er is sprake van een gevaarstelling.

Vraag 1 Kan Versluis met succes Fokke aansprakelijk stellen voor de schade aan zijn auto? Bespreek alle vereisten. Betrek daarbij het verweer van Fokke dat hij geen schuld had aan het ongeval.

Het gaat om een eigen gedraging.

Eerste is onrechtmatigheid → eigenlijk tweede vereiste.

Verhaal van overstekende ree.

Het is een verwijtbaar gedrag, HR zei: je moet kijken bij 'schuld' naar of het menselijk is (iedereen had dit gedaan) of had hij een keuze. In dit geval wel, hij kon iets ander doen, nameijk zijn stuur naar rechts.

Relativiteitsvereiste: de norm om rechts te rijden strekt om verkeersdeelnemers te beschermen
Causaal verband: is voldaan want het conditio sine qua non-verband want als fokke zijn stuur naar rechts had gedaan dan was het niet gebeurd.

Schade: blikshade aan de auto

Dus Fokke is gewoon aansprakelijk.

Altijd schade behandelen voor het causaal verband tenzij het evident is dat er geen causaal verband is.

Vraag 2 Kan Versluis met succes schildersbedrijf OPS aansprakelijk stellen voor de schade aan zijn auto? Bespreek alle specifieke vereisten.

Fokke is ondergeschikte bij OPS op grond van de arbeidsovereenkomst. Er is wel een fout, zie vorige vraag. Fout is een toerekenbare tekortkoming.

Functioneel verband: fout is door de opdracht niet vergroot. Zijn opdracht was kasten schoonmaken. Er is geen link tussen zijn taak en het feit dat hij lunchpauze ging nemen. Over wat in de lunchpauze gebeurd heeft de werkgever (meestal) geen zeggenschap, tenzij de kansvergroting heel sterk aanwezig is. Het feit dat het buiten werktijd speelt is ansich niet voldoende om aansprakelijkheid van de werkgever uit te sluiten. In dit geval is er geen aansprakelijkheid voor Swinkels.

Vraag 3 Kan Versluis met succes boer Swinkels aansprakelijk stellen voor de schade aan zijn auto? Bespreek alle vereisten

Was het de eigen beweging van het dier?

Had Swinkels het dier onder controle en had hij dan onrechtmatig gehandeld?

Het was onzorgvuldig, omdat hij koste wat het kost er voor had moeten zorgen dat het dier niet kon ontsnappen. Tenzij-clausule:

Was hij bekend geweest met het gevaar en heeft hij dan een toerekenbare onrechtmatige daad geweest. Als het niet zo is dan heeft hij waarschijnlijk een schulduitsluitingsgrond. Je moet je verplaatsen in een fictieve situatie en je dan afvragen of er sprake is van aansprakelijkheid.

Schuld, wet en verkeersopvatting zijn de mogelijke gronden van toerekening. Hier is schuld van toepassing (en ook verkeers opvatting).

Opgave 2

Vraag 1 Welke person(en) kan Els met succes aansprakelijk stellen voor de schade die zij lijdt?

Koen, het feit dat hij blind is staat daar niet aan in de weg. Art. 6:165 jo 6:162. Koen is onrechtmatig want hij heeft onzorgvuldig gehandeld. Ondanks zijn blindheid is hij wel aansprakelijk, 165.

Anne is 13 jaar en daarom op grond van 6:164 niet aansprakelijk. Haar ouders wel op grond van 6:169. Dit gaat echter niet op aangezien het hier moet gaan om een gedraging terwijl Anne iets heeft nagelaten. En kan dus alleen Koen aansprakelijk gesteld worden.

Opgave 3

Vraag 1 Geef aan in welk juridisch kader die geweren gevoerd worden (noem een wetsartikel of een leerstuk) en beoordeel in de kans van slagen van het betreffende verweer. U hoeft geen eindconclusie ten aanzien van de gegrondheid van de vordering uit te spreken.

De advocaat negeert volledig art. 6:165. Ondanks lichamelijke tekortkoming/geestelijke handicap is er wel iets aan te doen.

1. Hij probeert beroep te doen op overmacht → onrechtmatigheid wegnemen. Hij had echter wel een andere mogelijkheid, hij kon weglopen of het negeren.
2. Er is gewoon een artikel, namelijk 6:165 en daaruit blijkt dat het niet uitmaakt of je gehandicapt bent.

Opgave 4

Welke stelling is hier juist?

Ouders van Els: voor aansprakelijkheid ouders: art. 6:169, afhankelijk van leeftijd kind is het lid 1 waar je moet kijken (in dit geval). In dit geval geldt het niet omdat het gaat om een niet doen. Ze waarschuwt niet en daarvoor is geen risico aansprakelijkheid van de ouders, voor kinderen t/m 13.

Ouders van Bart: Bart is 16. Hij valt niet onder lid 1, dat is t/m 13 en vanaf 14 (t/ 15) ga je naar lid 2. Bart is 16 dus lid 2 beperkt de kwalitatieve aansprakelijkheid van ouders met kinderen tot 16. Dus vanaf 16 zijn ouders niet meer kwalitatief aansprakelijk. Bart is dus zelf aansprakelijk.

Ouders van Frank: aansprakelijk op grond van art. 6:169 lid 2. Frank is onrechtmatig en hij heeft onzorgvuldig gehandeld → gevaarstelling. Je hoeft niet eens kelderluik criteria te behandelen want hij heeft iemand laten vallen dus evident. Fout is nodig, dit moet je doen op grond van art. 6:162. De ouders moeten nu naar de tenzij-clausule. De ouders hadden dit niet kunnen voorkomen als ze “hun kind onder controle” hadden want de eisen van het dagelijks leven vereisen niet dat je op elk moment van de dag achter de rug van je kind staat om te voorkomen dat je kind schade veroorzaakt en zeker als het kind 15 is.

Er is wel een causaal verband aan schade. Hij is dus zelf wel aansprakelijk.

Opgave 5

Onrechtmatigheid: **nalaten en onzorgvuldigheid.**

Gevaarstelling: De kans op schade is groot, de ernst is ook groot. Er konden maatregelen worden genomen

Toerekening: schuld, verwijtbaar.

Dus antwoord C.

Opgave 6

Vraag 1 Wie van beiden hebben gelijk?

6:97 in beginsel concreet, daarna abstract.

Versluis heeft gelijk omdat abstract gezien hij was overgegaan tot reparatie de kosten 6000 waren geweest, hij regelt het anders. De eiser mag kiezen tussen concreet of abstract.

Paragraaf 9.2.2.2 en 26 van nieuwenhuis.

Vraag 2 Kan Versluis deze immateriële schade op de aansprakelijke partij verhalen?

6:95

6:106 sub B.

Arrest taxi bus: ze leidt hier niet aan erkend psychisch ziektebeeld. Hier wordt gevraagd om smartengeld. In Nederland is de rechter hiermee zeer terughoudend. Wordt niet snel toegekend.

Vraag 3 Kan Versluis ook deze letselschade verhalen op de aansprakelijke partij?

Eigen schuld 6:101.

Duidelijk maken dat het slachtoffer heeft bijgedragen aan het ontstaan van de schade.

Werkgroep 7 – 17 maart 2011

Opgave 1

Vraag 1 Heeft Karel gelijk?

De aard van de aansprakelijkheid

- Risicoaansprakelijkheid
- Schuldaansprakelijkheid

Het ging hier om een schuldaansprakelijkheid

Aard van de schade: i.c. zuivere vermogensschade

Dit soort schade is minder snel toerekenbaar.

Is het voorzienbaar als je link rijdt in plaats van rechts dat door de schade die daaruit ontstaat iemand zijn vliegtuig mist. Nee de voorzienbaarheid is hier gering.

Dit pleit tegen toerekening van de schade van Karel aan Fokke.

Dus Karel krijgt geen schadevergoeding de aard van de schade verzet zich tegen de toerekening.

Opgave 2

Vraag 1 Zal de rechter de vordering toewijzen?

Taxibus-arrest (shockschade-arrest ook wel genoemd).

Art. 6:95 → 6:106 lid 1 sub b.

In beginsel is het zo dat er eigenlijk geen schadevergoeding is voor affectieschade. Er is hier in het taxibus-arrest (ook wel shockschade-arrest genoemd) een uitzondering opgemaakt.

Echter ging het toen om blijvend psychisch letsel. Er wordt in de casus alleen gezegd dat een twinkeling is verdwenen uit haar ogen, verder niet over in hoeverre

Vraag 2 Zal de rechter die vordering toewijzen?

Nee, ondanks het feit dat art. 6:106 lid 1 sub a er op ziet dat er schade vergoed moet worden in het geval degene die de onrechtmatige daad beging er op zag dit soort letsel aan te richten, is hier geen sprake van toewijzen van schade omdat het om een dier gaat.

Opgave 3

Vraag 1 Moet Gerard de schade aan de jurk van zijn buurvrouw betalen?

Is er sprake van zaakwaarneming?

- a. Is er een redelijke grond? Ja
- b. Is er sprake van bevoegdheid? Nee

Er is dus sprake van zaakwaarneming. Art 6:200. De vuurvrouw scheurde haar jurk bij het repareren van het dak. De belangen van de Gerard zijn naar behoren behartigd en de buurvrouw heeft de nodige zorg betracht (art. 6:199). Gerard zal toch echt de jurk moeten betalen omdat de buurvrouw weldegelijk zorgvuldig te werk is gegaan.

Vraag 2 Zou ‘de 24-uurs glasservice B.V.’ dan met succes van Gerard betaling van haar rekening hebben kunnen vorderen?

Ja, in de vraag betekent ‘haar’ de B.V. Er is aan alle vereisten van art. 6:198.

Je inlaten met behartigen van iemand anders’ belangen kan of feitelijk of door middel van een rechtshandeling of door middel van vertegenwoordiging, art. 6:201. De belangenbehartiging is in dit geval door middel van vertegenwoordiging.

Opgave 4

Vraag 1 Kan Stefan de kosten van de restauratie met succes integraal (dus volledig) van Ben terugvorderen?

Art. 6:212: ongerechtvaardigde verrijking. Volgende criteria:

- Er moet sprake zijn van een verrijking van de een
- Er moet sprake zijn van een verarming van de ander
- Er moet een causaal verband zijn tussen de verrijking van de een en de verarming van de ander
- Dit moet ongerechtvaardigd zijn.

De kosten van 15000 euro kan sowieso niet helemaal teruggevorderd worden. 10.000 is de max. (namelijk het bedrag van de verrijking) en voor zover dit redelijk is.

Opgave 5

D.

Er is opzich wel een willens en wetens, inlaten met de behartiging van het belang van iemand anders. Er is geen redelijke grond, het is puur bemoeienis. Dus niet A.

Er is een verrijking, ze hebben een veel mooiere schuur: er is ook verarming want Rob heeft er niks voor terug gekregen en er is ook een causaal verband. Maar het strandt wederom bij de redelijke grond. Dus niet B.

Wat betreft C, het is een lid 2-situatie, het is geen lid 1-situatie. “Recht op ongedaanmaking van de prestatie”. Het gaat hier om schilderwerk. Dit is in week 3 aan bod gekomen. Wegens de aard kan je geen schilderwerk ongedaan maken, dit moet dan door een waardevergoeding. Let op! Geen schade vergoeding, maar een waardevergoeding. Het struikelt weer op de redelijke grond. Dit is een eis van lid 2.